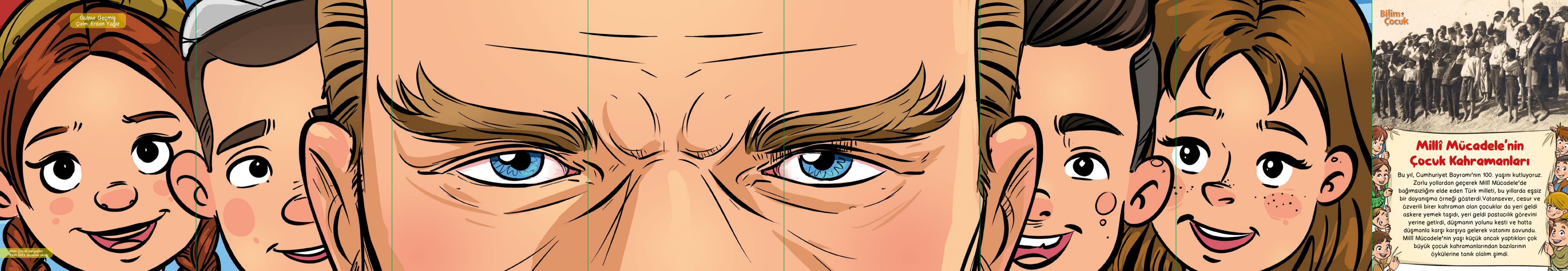

Millî Mücadele'nin Çocuk Kahramanları

Bu yıl, Cumhuriyet Bayramı'nın 100. yaşını kutluyoruz. Zorlu yollardan geçerek Millî Mücadele'de bağımsızlığını elde eden Türk milleti, bu yıllarda eşsiz bir dayanışma örneği gösterdi. Vatansever, cesur ve özverili birer kahraman olan çocuklar da yeri geldi askere yemek taşıdı, yeri geldi postacılık görevini yerine getirdi, düşmanın yolunu kesti ve hatta düşmanla karşı karşıya gelerek vatanını savundu. Millî Mücadele'nin yaşı küçük ancak yaptıkları çok büyük çocuk kahramanlarından bazılarının öykülerine tanık olalım şimdi.

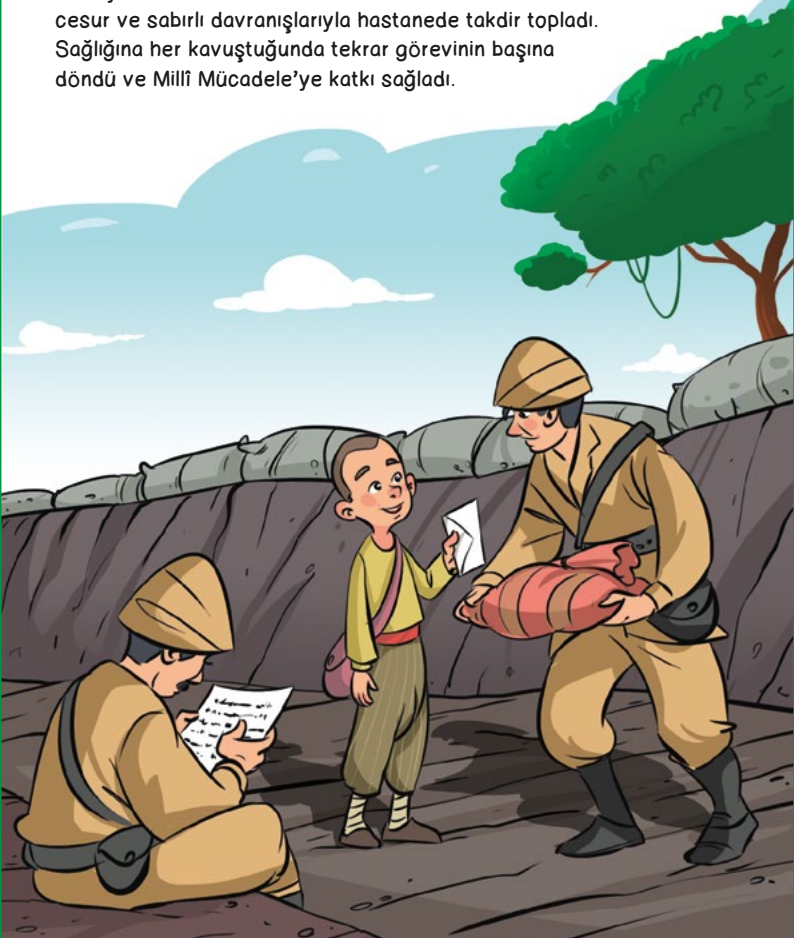
Gaziantep'in kurtuluş mücadelesi sırasında, kuşatma altındaki kentin durumunu bildiren bir mektubun Türk askerlerine götürülmesi gerekti. Bu iş için henüz 11 ve 12 yaşlarındaki İsmail ile Mehmet gönüllü oldu. Mektubu alıp yola çıktılar. Düşman bölgesine yaklaştılar ve yakalanacaklarını anladıklarında mektubu bir kütüğün altına sakladılar. Sorguya çekildikten sonra zararsız olduklarını düşünen komutan onları serbest bıraktı. Ancak mektubu alıp uzaklaşmaya çalışırken İsmail şehit edildi. Mehmet ise gazi oldu ve iyileştikten sonra Millî Mücadele'nin sonuna kadar savaşmaya devam etti.

Kars'ın Sarıkamış ilçesinde cephedeki askerlerin yiyecek sıkıntısı başlayınca durum Erzurum valisine bildirildi. Erzurum'da halkın da katkısıyla hemen 150 ton un hazırlandı. Bir gecede bez torbalar dikildi ve hepsine un dolduruldu. Ancak bu unların neredeyse 95 kilometre uzaklıktaki cepheye götürülmesi gerekiyordu. At arabaları ve kağnılar savaş alanlarına gönderildiği için unları kas gücüyle taşımaktan başka çare kalmamıştı. Yaklaşık bin çocuk, destek olmak amacıyla hükûmet konağı önünde bir araya geldi. Un torbalarını sırtlarına alıp yola çıktılar. Yolun bir bölümünde unları taşıyarak cepheye gönderilmelerinde büyük katkıda bulundular.

Mersin'in bir köyünde yaşayan Mehmet, Adana'nın işgali sırasında askerlerimize yemek taşıyor ve postacılık görevi yapıyordu. Görevini yaptığı sırada pek çok kez yaralandı, ameliyat oldu ve uzun süre hastanede kaldı. Son derece cesur ve sabırlı davranışlarıyla hastanede takdir topladı. Sağlığına her kavuştuğunda tekrar görevinin başına döndü ve Millî Mücadele'ye katkı sağladı.

Kahramanmaraşlı Ali, 14 yaşındaydı. Bölgeye gelen Türk askerlerine yol gösteriyor, onlara yardım ediyordu. Düşmanın ilerlemesini durdurmak ve yollarını kesmek için bir köprünün yıkılması gerektiğinde Ali gönüllü oldu. Büyük bir kahramanlık sergileyerek görevini başarıyla yerine getirdi. Sonrasında askerî okula gitti ve milletine bu yönde hizmet etti.

Kahramanmaraş, düşman işgali altındaydı ve kentin kalesine düşman bayrağı dikilmişti. Bunu gören bölge halkı toplanıp kaleye doğru ilerledi, bayrağı indirip yerine Türk bayrağını dikti. Aralarında 15 yaşındaki Şekerci Ökkeş de vardı. Ökkeş cesaretiyle bilinen bir çocuğu ve şekerçilik yapardı. Annesi "Henüz küçüksün oğlum." dese de o, inancının büyük olduğunu söyleyerek vatan savunmasında pek çok yerde yıllarca görev yaptı ve sonra memleketine döndü.

Osmaniyeli Niyazi, 10-11 yaşlarındaydı. Yaşadığı bölgede düşmana karşı mücadele veren pek çok küçük grup vardı. Bu gruplar arasında mektup taşıma görevi Niyazi'nindi. Mektup götürürken düşmanların ele geçirdiği yerlerden de geçmesi gerekirdi. Bu durumda onlar gibi giyinerek aralarına karışır ve fark edilmeden mektupları gitmesi gereken yerlere taşırdı. Küçük yaşta bu kadar büyük sorumluluğu yerine getirmek için büyük özveri sergiledi.

Millî Mücadele yıllarında henüz 12 yaşında olan Nezahat, babası Binbaşı Halit Bey'le birlikte pek çok cepheye gitti. Babası ve babasının kumanda ettiği 70. Piyade Alayı ile birlikte Çanakkale'de vatanını savundu. Oldukça iyi biçimde ata binen ve silah kullanan Nezahat, Millî Mücadele'de sayısız kahramanlık göstererek onbaşı rütbesi aldı.

